

Usnesení

Krajský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 12. července 2018 **odvolání státního zástupce** Okresního státního zastupitelství v Mělníku ve věci **obžalovaných B [redacted] H [redacted]**, narozeného [redacted], a **T [redacted] Č [redacted]**, narozeného [redacted], a současně rozhodl **o odvolání poškozeného** Města Veltrusy, proti rozsudku Okresního soudu v Mělníku ze dne 18. května 2018, číslo jednací 19 T 39/2017 – 437,

takto:

Podle § 253 odst. 1 tr. řádu se odvolání poškozeného Města Veltrusy **zamítá**.

Podle § 258 odstavec 1 písmeno b, c) trestního řádu se napadený rozsudek (ohledně obou obžalovaných) **v celém rozsahu ruší**.

Podle § 259 odstavec 1 trestního řádu se věc **vrací** soudu I. stupně.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byli obžalovaní B [redacted] H [redacted] a T [redacted] Č [redacted] podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěni obžaloby pro skutek spočívající v tom, že B [redacted] H [redacted] jako tehdejší s [redacted] Města Veltrusy a T [redacted] Č [redacted] jako tehdejší m [redacted] Města Veltrusy se v přesněji nezjištěné době v roce 2007 ve Veltrusech, soudní obvod Mělník, společně ústně dohodli s J [redacted] S [redacted] na tom, že s ním smění pozemkové parcely ve vlastnictví města p. č. [redacted] o výměře 1 019 m², p. č. [redacted] o výměře 1 080 m², p. č. [redacted] o výměře 965 m² a p. č. [redacted] o výměře 944 m², v k. ú. Veltrusy, v hodnotě 4 408 800 Kč (tj. 1 100 Kč za 1m²), za pozemkovou parcelu ve vlastnictví J [redacted] S [redacted], p. č. [redacted] o výměře 1 801 m² v hodnotě 1 981 100 Kč (tj. 1 100 Kč za 1m²), s vyrovnáním rozdílu ve výši 2 427 700 Kč, který se J [redacted] S [redacted] zaváže zaplatit Městu Veltrusy, v návaznosti na to, měl v období od 25. 6. 2007 do 17. 7. 2007, ve Veltrusech, soudní obvod Mělník, T [redacted] Č [redacted] s vědomím B [redacted] H [redacted] v Zápisu ze zasedání Zastupitelstva města Veltrusy, Zápis č. 16 ze dne 25. 6. 2007, v šesté části - Usnesení ze zasedání Zastupitelstva města Veltrusy dne 25. 6. 2007, Zápis č. 16, neoprávněně pozměnit bod 3/, kde namísto zastupiteli Města Veltrusy schváleného prodeje pozemků v k. ú. Veltrusy, p. č. 1 [redacted] o výměře 1 019 m², p. č. [redacted] o výměře 1 080 m², p. č. [redacted] o výměře 965 m² a p. č. [redacted] o výměře 944 m², kupujícímu J [redacted] S [redacted], měl zapsat směnu uvedených pozemků za pozemek p. č. [redacted] o výměře 1801 m² - směnitel J [redacted] S [redacted], dále došlo dne 17. 7. 2007 v Kralupech nad Vltavou, bez vědomí zastupitelstva Města Veltrusy jednak k uzavření Smlouvy o zániku věcného předkupního práva k nemovitosti, kterou se Město Veltrusy a J [redacted] S [redacted] dohodli na zániku věcného předkupního práva k pozemku p. č. [redacted] o výměře 1 801 m² v k. ú. Veltrusy, které vzniklo při koupi pozemku od Města Veltrusy, kupní smlouvou s dohodou o zřízení předkupního práva jako práva věcného, ze dne 16. 3. 2005, kde podle bodu V. je kupující J [redacted] S [redacted] povinen pro případ jakéhokoliv zcizení předmětné nemovitosti nebo spoluvlastnického podílu na nich, nabídnout je ke koupi prodávajícímu Městu Veltrusy za cenu, za kterou je koupil, to je za cenu 1 080 000 Kč (tj. 600 Kč za m²), předkupní právo bylo zřízeno na dobu 5 let od podpisu kupní smlouvy, a rovněž došlo dne 17. 7. 2007 v Kralupech nad Vltavou bez vědomí zastupitelstva Města Veltrusy k uzavření Směnné smlouvy, podle níž se Město Veltrusy a J [redacted] S [redacted] dohodli na směně pozemků v k. ú. Veltrusy, p. č. [redacted] o výměře 1 019 m², p. č. [redacted] o výměře 1 080 m², p. č. [redacted] o výměře 965 m² a p. č. [redacted] o výměře 944 m², dosud ve vlastnictví Města Veltrusy, v hodnotě 4 408 800 Kč (tj. 1 100 Kč za 1m²), za pozemkovou parcelu č. [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Špičková

v k. ú. Veltrusy, dosud ve vlastnictví J. S., v hodnotě 1 981 100 Kč (tj. 1.100 Kč za 1m²) s tím, že rozdíl mezi hodnotami směňovaných nemovitostí ve výši 2 427 700 Kč uhradí J. S. Městu Veltrusy, to vše přesto, že B. H. i T. Č. si byli vědomi toho, že na daném zasedání zastupitelstva města Veltrusy ze dne 25. 6. 2007 se o uvedené směně vůbec nejednalo, přičemž předkladatelem onoho bodu na tomto zasedání týkajícího se transakce s pozemky byl T. Č., který měl tuto agendu na starosti včetně zveřejnění záměru města o prodeji dotčených pozemků v majetku města (a nikoliv směně) na úřední desce, kterýžto záměr podepsal i B. H., zároveň T. Č. předložil podklady relevantní pro vypracování výše uvedených smluv ze dne 17. 7. 2007 včetně pozměněného zápisu (usnesení) tehdejšímu právnímu zástupci města, B. H. tyto smlouvy včetně pozměněného zápisu, návrhu na vklad zániku věcného práva předkupního do katastru nemovitostí, návrhu na vklad vlastnického práva na základě směnné smlouvy do katastru nemovitostí, podepsal, a oba tak svévolně s cílem neoprávněně zvýhodnit J. S., překročili svoji pravomoc v rozporu zejména s ustanoveními § 39 odst. 1, § 85 písm. a) zák. č. 128/2000 Sb., o obcích, v tehdy platném znění, neboť na základě jejich výše popsání jednání došlo k uskutečnění těchto majetkových transakcí, při nichž byl pozemek č. p. o výměře 1 801 m² namísto částky 1 080 060 Kč, neoprávněně ohodnocen na částku 1 981 100 Kč, čímž J. S. vznikl neoprávněný prospěch ve výši 901 040 Kč, v němž byl spatřován trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a) tr. zákona č. 140/1961 Sb., přičemž okresní soud uzavřel, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

2. Na zprošťující výrok navazuje výrok podle § 229 odst. 3 tr. řádu, jímž bylo poškozené Město Veltrusy odkázáno se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Proti tomuto rozsudku podal včasné odvolání v neprospěch obou obžalovaných státní zástupce, který prvému soudu vytýká nesprávná skutková zjištění, jakož i nesprávné související závěry právní. Polemizuje konkrétně s jednotlivými body odůvodnění rozsudku, a to již jen v uvozující části výroku obžaloby, kdy nesouhlasí se závěry okresního soudu, že nebylo prokázáno, že se obžalovaní nejprve dohodli se svědkem S. na realizaci směny pozemků, neboť to nejméně vyplývá z výpovědi obžalovaného H. a právě zmíněného svědka S. S tímto vědomím pak museli činit příslušné kroky. Pokud okresní soud uzavřel, že není prokázáno, kdo provedl změnu v zápisu ze zasedání zastupitelstva, pak obžalovaný H. zápisy podepisoval a obžalovaný Č. byl garantem agendy týkající se nakládání s pozemky, předkládal podklady, a to i právníkovi města. Zpracované smlouvy byly stranám zasílány předem e-mailem, aby se mohly s textem seznámit. Obhajobu obžalovaných v tomto ohledu považuje za nevěrohodnou. Poukazuje i na výpověď svědkyně K., která předkládala zápis ze zasedání obžalovanému H. Následně došlo ke změně nejen údajů o prodeji, resp. směně, ale rovněž k opravě dotýkající se pozemku prodávaného další osobě. Uvedený zápis měl být podle záznamů naposledy ukládán 24. 7. 2007 pod označením „capek.“ Právě obžalovaný Č. musel mít z titulu své funkce největší zájem na opravě zmíněné položky. Uvádí další okolnosti, z nichž vyplývá, že je zcela nerozhodné, kdy měl mít tento obžalovaný dovolenou. S prvním soudem pak nesouhlasí ve vyjádření, že z § 85 písm. a) zákona č. 128/2000 nevyplývá, že by rušení předkupního práva bylo vyhrazeno zastupitelstvu obce. Obžalovaný H. uváděl, že si byl od počátku vědom toho, že bude třeba předkupní právo odstranit. Logicky lze předpokládat, že uvedené sdělil obžalovanému Č., který se navíc měl jednání zúčastnit a pověřit ho administrativními úkony. JUDr. Š. sdělila, že by k takovému úkonu požadovala souhlas zastupitelstva města. Z logiky věci, která v kontextu s uvedeným souvisí s výraznou změnou ceny směňovaného pozemku, se nepochybně jedná o natolik významnou okolnost související s nakládáním s majetkem obce, že musí být předmětem jednání na zasedání zastupitelstva, tím spíše, že záměr směnit pozemky vysloveně na úřední desce uveřejněn nebyl. Obžalovaní si tedy významu předmětné otázky museli být dobře vědomi. Právě uvedený postup podporuje závěry

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Špičková

o jejich zavinění, navíc za situace, kdy by taková nestandardní dispozice stěží mohla zastupitelstvem projít. Nesouhlasí pak ani s hodnocením dalších aspektů subjektivní stránky jednání obžalovaných, když soud uzavřel, že nebylo prokázáno, že by jednání obžalovaných bylo vedeno úmyslem opatřit jinému neoprávněný prospěch a stejně tak nesouhlasí s tím, že podle něj nedošlo ke způsobení škody, a to opět z důvodů, které konkrétně rozepisuje i s ohledem na vyjádření svědka S [REDACTED], že by pozemky mohl koupit a koupil by je i v případě, že by ke směně nedošlo. Pochybnosti pak nejsou o tom, že oba obžalovaní tak jednali v rozporu s jejich postavením jako veřejných činitelů. Pomínout nelze ani snahu svědka J [REDACTED] S [REDACTED] a svědkyně JUDr. Š [REDACTED] „schovat se“ za povinnost mlčenlivosti jmenované advokátky. Navrhuje proto, aby odvolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému rozhodnutí.

4. V zákonné lhůtě podalo prostřednictvím svého zmocněnce odvolání poškozené Město Veltrusy, které rovněž nesouhlasí se zprošťujícím výrokem. Namítáno je, že okresní soud nepostupoval při výsleších advokátky JUDr. Š [REDACTED] a její pracovnice V [REDACTED] J [REDACTED] důsledně. Ačkoli advokátce uložil pořádkovou pokutu, důkazy již dále nedoplňoval. Tím rezignoval na svou povinnost zjistit řádně a úplně skutkový stav. Poškozeným uplatněná škoda skutečně vznikla, přičemž soud v rozporu se skutkovými zjištěními považuje jednání obžalovaných za takové, které činili ve prospěch města. Nesouhlasí ani s výkladem ustanovení § 85 písmeno a) zákona o obcích okresním soudem. V případě obžalovaného H [REDACTED] by podle přesvědčení tohoto odvolatele musel být dán za daných okolností nejméně úmysl nepřímý. U obžalovaného Č [REDACTED] je pak možno vycházet z toho, že se obžalovaný H [REDACTED] snažil na něj svou odpovědnost přenést, nicméně jeho úloha není dostatečně prokázána v souvislosti s absencí důsledného výslechu již shora zmíněných svědkyň. Za irelevantní považuje vyjádření obžalovaného H [REDACTED], že obec potřebovala finanční prostředky, a proto takto postupoval, neboť on místo částky přesahující 4 000 000 Kč získal pro obec toliko částku přesahující 2 000 000,- Kč. Směněný pozemek, což nebylo ověřováno, pak byl prodán až s více jak dvouletým odstupem. Navrhuje proto, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.
5. Krajský soud v Praze jako soud odvolací mohl přezkoumat správnost výroků napadeného rozsudku, jakož i postup řízení, které jeho vydání předcházelo, jak ukládá ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu, toliko na základě odvolání státního zástupce. V případě zprošťujícího výroku a na něj navazujícího výroku o náhradě škody, jímž byl poškozený odkázán se svým nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních, není totiž poškozený osobou oprávněnou podat odvolání. Výrok podle § 229 odst. 3 tr. řádu je zákonným důsledkem zprošťujícího výroku, když podané odvolání nejen v důsledku toho, ale v této věci i fakticky, směřuje proti (zprošťujícímu) výroku o vině. Poškozenému však přísluší právo odvolání pouze v rozsahu vymezeném v ustanovení § 246 odst. 1 tr. řádu, tedy pouze ve vztahu k výroku o náhradě škody, resp. proto, že tento výrok chybí. Proto muselo být odvolání poškozeného zamítnuto jako podané osobou k tomu neoprávněnou podle § 253 odst. 1 tr. řádu, když k jeho argumentaci mohlo být přihlíženo toliko z hledisek vytyčení dalších možností rozhodování v projednávané věci (a jak bude dále uvedeno, některá stanoviska odvolacího soudu byla po přezkoumání věci na základě odvolání státního zástupce v zásadě obdobná).
6. A jestliže byl tedy rozsudek přezkoumáván na základě odvolání státního zástupce, bylo sice možno konstatovat, že okresní soud se s předmětnou věcí snažil vypořádat, provedl k objasnění věci celou řadu důkazů a tyto se snažil hodnotit, nepostupoval však v procesu dokazování dostatečně důsledně, věc prozatím náležitě neobjasnil a ani dosud provedené důkazy nehodnotil v souladu se základními logickými principy. S ohledem na to nebylo možno se prozatím ztotožnit ani s jeho závěry právními.

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Špičková

7. Pokud jde o *objektivní okolnosti* nyní projednávaného případu, nebyly dány žádné pochybnosti dotýkající se toho, že skutečně dne 17. 7. 2007 podepsali tehdejší s [redacted] Města Veltrusy (dále jen město) obžalovaný B [redacted] H [redacted] a J [redacted] S [redacted] v Kralupech nad Vltavou smlouvu o směně ve výroku citovaných pozemků, které byly do té doby majetkem města, s pozemkem, jenž byl v předchozích letech prodán J [redacted] S [redacted] a na němž vázlo předkupní právo ve prospěch města, které bylo „smluvně oceněno“ na částku rovnající se původní kupní ceně ve výši 1 080 000 Kč. Ta byla dána rozměrem pozemku v kontextu se stanovením ceny – tehdy – 600 Kč za 1m². V uvedené smlouvě však byly pozemky směňovány v jiném poměru cen, a to i v případě pozemku, na němž vázlo předkupní právo, za tehdy z hlediska města stanovenou obvyklou částku 1 100 Kč za 1 m². Současně došlo téhož dne mezi účastníky k uzavření smlouvy o zániku věcného předkupního práva k nemovitosti. Až potud nebylo možno skutkovým závěrům okresního soudu skutečně nic vytknout a nebylo to ostatně nyní, ani v předchozí fázi řízení, jakkoli namítáno.
8. Již ne zcela důsledně pak okresní soud postupoval, pokud uvádí, že nemůže mít prokázáno, že by se J [redacted] S [redacted] s obžalovanými předem na směně pozemků domluvili. V tomto ohledu státní zástupce zcela právem namítá, že právě tento svědek sám (a je zřejmé, že soud mu v jiném směru uvěřil) o tom poměrně jednoznačně ve své výpovědi hovoří s tím, že pokud by nevyšla směna, pak by reálně uvažoval o koupi. Také obžalovaný H [redacted] měl být od počátku přesvědčen, že se má jednat o směnu (naproti tomu jeho spoluobžalovaný si nepamatoval, zda se mělo jednat o směnu či o prodej a uváděl tomu další okolnosti). Byť není zcela zřejmé, jak tedy okresní soud při hodnocení důkazů v tomto ohledu postupoval, uvedené by ještě samo o sobě nemuselo být považováno za až tak významné, neboť se jedná pouze a toliko o uvozující část výroku o vině, jehož trestnost má podle podané obžaloby vycházet až z jiných souvisejících zjištění.
9. Právě ve vztahu k tomu však okresní soud prozatím nepostupoval především při vedení výslechu svědkyně JUDr. Š [redacted] a její zaměstnankyně V [redacted] J [redacted] dostatečně důsledně. Ačkoli na jedné straně udělil prvé jmenované svědkyni pořádkovou pokutu za to, že se dovolávala povinnosti mlčenlivosti advokáta ve smyslu § 21 zákona č. 85/1996 ve vztahu k subjektu, k němuž ji (vyjma snad zmocnění k podání vkladu do katastru nemovitostí) nevázal žádný smluvní vztah, a naopak ze strany města, s nímž měla uzavřenou smlouvu o zastupování, byla povinnosti mlčenlivosti zproštěna, soud k jejímu opakovanému výslechu nepřistoupil a nedomáhal se její povinnosti ve věci vypovídat, a to ani s přihlédnutím k tomu, že její výpověď ohledně aktivit a chování obžalovaných H [redacted] a Č [redacted], kteří ji mohli a měli poskytnout součinnost v různých podobách, by se fakticky vůbec nemusela dotýkat jakékoli aktivity jejího údajného dalšího mandanta svědka S [redacted]. Ostatně nic takového se ani z důkazního stavu nenabízí (svědek S [redacted] sdělil, že s advokátkou žádný smluvní vztah neměl) a obžalobou mu nic k tíži, tj. konkrétní podíl na jednání obou obžalovaných, kladeno není. Advokátka hovořila o tom, že se v tomto případě mělo jednat o dvoustranný právní akt, avšak ona měla být právníkem města, a tedy stěžejí mohla za této situace, aniž by to svádělo k úvaze o kolizi zájmů, jakkoli radit svědku S [redacted] a zastupovat ho v téže věci. Okresní soud proto pochybil, pokud výslech jmenovaných svědekyní neopakoval, když i podle přesvědčení odvolacího soudu, pokud nebudou předloženy jiné důkazy, je nutno vycházet z toho, že jmenovaná advokátka byla právní zástupkyní města, které ji povinnosti mlčenlivosti účinně zprostilo. Totéž je pak nutno vztahovat i na její zaměstnankyni.
10. Jestliže v řízení před okresním soudem bylo argumentováno jakýmsi stanoviskem advokátní komory, to do doby projednání věci odvolacím soudem nebylo předloženo, přičemž jmenovaná advokátka vzala zpět svou stížnost proti usnesení o uložení pořádkové pokuty a okolnosti svého profesního vztahu se jmenovaným svědkem ani nikterak nedoložila. Pokud tedy nebylo v tomto ohledu nic konkrétního jiného zjištěno, pak bylo úkolem okresního soudu, aby se svědkyně a její

zaměstnankyně dotázal na to, jakým způsobem konkrétně bylo v této věci postupováno, a to i s přihlédnutím na obsah příslušného pomocného spisového materiálu, který musí advokát vést a z něhož by případně bylo možno čerpat údaje, s kým tedy byla v kontaktu, kdo jí příslušné podklady předložil a kdo dal pokyn k vypracování smlouvy o směně pozemků, včetně smlouvy o zrušení předkupního práva a za jakých okolností konkrétně. To dostatečně objasněno nebylo a nepochybně se to míry podílu a nejméně motivace toho kterého obžalovaného k popsánému jednání může dotýkat.

11. Nyní totiž okresní soud uzavírá, že byt' nemá pochyb o tom, že příslušný zápis dokumentující schůzi zastupitelstva města krátce před podpisem smlouvy byl zfalšován, resp. opraven a doplněn, neví, kterému obžalovanému je možno to klást k tíži. Na tomto místě je třeba uvést, že ačkoli k tomu odvolatel nabízí celou řadu poměrně logických východisek dotýkajících se úlohy a pracovní náplně obžalovaného Č. ■■■■, včetně toho, kdy bylo naposledy do uvedeného souboru „jeho jménem“ zasahováno a tato zjištění nepochybně zakládají důvodné podezření, že právě tento obžalovaný mohl uvedenou změnu do dokumentu zakotvit, okresní soud poměrně logicky uzavírá, že v tomto ohledu neměl k dispozici dostatek důkazů bezpečně vyvracejících obhajobu tohoto obžalovaného, když stejný zájem mohl mít i druhý obžalovaný, resp. do uvedeného systému mohla vstupovat i jiná osoba. Výrok o vině více obžalovaných nelze stavět na principu kolektivní odpovědnosti, ale vždy je nutno se zabývat konkrétně prokázanou mírou podílu té které osoby. V tomto ohledu si lze prozatím stěžít představit provedení dalších důkazů, které by mohly vést k označení konkrétní osoby, která změnu provedla, když dostatečně objektivizováno bylo pouze to, že pozměněný zápis usnesení zastupitelstva města byl součástí listin předkládaných advokátkou spolu s návrhem na vklad vlastnického práva na základě směnné smlouvy v červenci roku 2007 (viz čl. 60 spisu).
12. Dostatečně byl rovněž objektivizován rozpor v jednotlivých částech zápisu z jednání zastupitelstva dne 25. 6. 2007, přičemž 11. 6. 2007 byl na úřední desce města zveřejněn záměr „převést za úplatu“ specifikované pozemky na J. ■■■■, včetně těch, které jsou popsány ve výroku rozsudku, předem určeným zájemcům. Také to okresní soud právem podpůrně hodnotí s tím, že směna výslovně avizována nebyla.
13. Poslední část objektivních zjištění okresního soudu se pak dotýká toho, zda – bez ohledu na možné zavinění toho kterého obžalovaného (tomu bude věnována další část tohoto rozhodnutí) – v uvedené souvislosti vznikla či nevznikla škoda, přičemž právě tuto okolnost podle přesvědčení odvolacího soudu hodnotil okresní soud primárně v rozporu s obsahem provedených důkazů a elementárními logickými principy. Jeho odůvodnění v bodě 36/rozsudku pak ne zcela důsledně a logicky rozlišuje právě mezi objektivní stránkou věci a v úvahu připadajícím zaviněním obžalovaných. Okresní soud totiž neuvážil, a odvolatel na to právem poukazuje, že v případě, že by ke směně pozemků za druhý pozemek nedošlo, pak by město získalo celou kupní cenu za čtyři uvedené pozemky, která byla stanovena poměrem částky 1 100 Kč/m² a jejich rozměrem a kterou byl svědek S. ■■■■ ochoten zaplatit, tj. částku 4 408 800 Kč, a to v situaci, kdy především v rámci obhajoby obžalovaného H. ■■■■ bylo hovořeno o tom, že potřeba finančních prostředků města byla akutní. Jestliže tedy bylo dostatečně soudem objektivizováno, že bez ohledu na to město směnilo pozemek, který mohlo – pokud by na tom mělo město zájem - odkoupit v relaci 600 Kč/m², neboť právě z tohoto určení vyplývala hodnota předkupního práva 1 080 000 Kč, za částku určenou 1 100 Kč/m², pak – opět je nutno zdůraznit, že (prozatím) objektivně – uvedený „obchod“ pro něj nutně musel představovat nejméně nevýhodu, či ztrátu, v rozdílu mezi vyšší stanovenou hodnotou pozemku a hodnotou předkupního práva, tj. v částce 901 040 Kč. Z hlediska celkové výhodnosti takové transakce by pak muselo být pro město mnohem efektivnější, pokud by uvedené pozemky svědku S. ■■■■ prodalo, neboť ten sám – na to poukazuje ostatně i okresní soud – uvádí, že by

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Špičková

„prostě pozemek nechal ležet.“ Z hlediska početního pak na uvedené váže soud iracionální úvahu, že ke škodě nedošlo, protože byl pozemek následně prodán právě za částku 1 100 Kč/m² (to však nebylo nikterak prověřováno a také tomu bude ještě následně věnována pozornost). Podstata věci však tkví v tom, že objektivně se jedná o částku, za kterou byl pozemek nevýhodně směněn. Tedy pokud by bylo respektováno předkupní právo, pak by město při uvedené relaci muselo při dalším prodeji směněného pozemku vydělat právě částku nejméně 901 040 Kč, neboť směnná hodnota pozemku svědka S [REDACTED] měla být nižší než ve směnné smlouvě akceptovaná. Na to je poukazováno v podaném odvolání, byť jinými slovy, zcela právem.

14. Odvolací soud tak mohl v obecné rovině dodat, že se tak nejméně muselo jednat o, pro město, nevýhodnou transakci, která ho zbavila možnosti získat za prodej pozemku celou částku přesahující 4 000 000 Kč, resp. nejméně získat vyšší doplatek za směněný pozemek. K tomu objektivně přistoupeno nebylo. Proto je hodnocení okresního soudu v tomto ohledu nesprávné a také proto, kromě neúplného dokazování, nemohl rozsudek prozatím obstát, a to již pro problematické závěry dotýkající se objektivní stránky činu.
15. Pro přehlednost až sekundárně je pak možno se zaměřit *na subjektivní stránku* v úvahu připadajícího jednání toho kterého obžalovaného, a to případně i s ohledem možný nástup jejich trestní odpovědnosti za případně prokázané jednání. Již na tomto místě je třeba uvést, že bylo sice dostatečně objektivizováno, že obžalovaný H [REDACTED] byl s [REDACTED] a obžalovaný Č [REDACTED] m [REDACTED] města, avšak především v případě druhého jmenováno je možno v podstatě pouze z různých vyjádření zjistit, jakou měl mít pracovní náplň. Jinak to objektivizováno nebylo.
16. Větší význam by uvedené nemělo, pokud by bylo možno mít jednoznačně prokázáno, že jeden či druhý obžalovaný, resp. oba ve vzájemné spolupráci, z důvodů, které se však nyní z provedeného dokazování implicitně nenabízí, měli zájem na nepravdivém informování zastupitelstva města, zrušení předmětného předkupního práva bez jeho vědomí a fakticky tak nejméně na zvýhodnění svědka S [REDACTED]. Pokud by byly takové důvody známy, pak by pochopitelně nemohlo být pochyb, že obžalovaní v přímém úmyslu nejméně opatřit jinému neoprávněný prospěch překročili svou pravomoc, když v důsledku toho, by musela být způsobena (nejméně) obžalobou uvedená škoda.
17. Druhou variantou skutkového děje z uvedeného hlediska by byla možnost, že by obžalovaní, každý sám, či společně, jednali v úmyslu nepřímém, který by případně bylo možno dovodit ze zjištěných okolností projednávaného případu. Sám svědek S [REDACTED] hovoří o zrušení předkupního práva až v souvislosti s jednáním u „advokátky,“ když primárně byla dohodnuta směna. Avšak o majetkové dispozici související se zrušením předkupního práva zastupitelstvo objektivně nejednalo, resp. fakticky nejednalo ani o tom, že pozemek svědka S [REDACTED] přejde zpět do vlastnictví města, a to by již nepochybně za majetkovou dispozici podléhající souhlasu zastupitelstva považováno být muselo. Tedy ten, kdo za těchto okolností listiny podepsal, mohl překročit svou pravomoc již jen tím, že podepsal směnnou smlouvu a smlouvu o zrušení předkupního práva bez vědomí zastupitelstva a bez jeho souhlasu.
18. Právě s touto variantou pak úzce souvisí zjištění, kdo tedy dával právní zástupkyni města pokyny k tomu, jaké smlouvy má zpracovat a za jakých podmínek, resp. kdo tedy fakticky uvedený stav způsobil, když reálně nelze prozatím vyloučit ani možnost, že ke změně zápisu usnesení zastupitelstva mohlo dojít až ex post v souvislosti se stanovením povahy předmětného právního úkonu a se zájmem na splnění podmínek pro zápis do katastru nemovitostí a až v důsledku toho k neuváženému zrušení předkupního práva, resp. k nepromyšlení důsledků takového kroku (nicméně již na tomto místě je třeba předeslat, že podle přesvědčení odvolacího soudu je požadavek na větší opatrnost a důsledné vyřešení všech problematických otázek v případě nakládání s takovými hodnotami na straně podepisující osoby nepochybně dán). Poškozený ústy

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Špičková

svého zmocněnce v této souvislosti právem poukazoval na to, že pro absenci důsledného výsledku shora jmenovaných svědkyň nebyla náležitě v úvahu připadajícím procesu objasněna úloha obžalovaného Č.■■■■, který měl navíc v rozhodné době čerpat řádnou dovolenou. Skutkový děj v tomto směru může být významně variabilní, tj. pokyny a podklady, včetně zfalšovaného zápisu, mohl advokátce poskytnout tento obžalovaný, druhý obžalovaný pak smlouvy podepsal, avšak je otázkou, zda si mohl být vědom toho, jaké podklady byly pro účely zápisu předloženy. Obdobně mohl uvedené způsobit pouze sám druhý obžalovaný atd. Vždy je však nutno vycházet z té varianty skutkového děje, která je prokázána bez zásadních pochybností a pro obžalované nejpriznivější. Je otázkou, zda se v dalším řízení podaří právě to soudu náležitě s takovým časovým odstupem osvětlit, a to především v případě obžalovaného Č.■■■■ (u něho je prozatím možno hovořit pouze o tom, že mohl mít zájem na opravě zápisu, včetně další chyby v něm, předmětná agenda měla být v jeho pracovní náplni a měl předkládat v tomto ohledu zastupitelstvu či s■■■■ podklady).

19. Subjektivní stránku jednání obou obžalovaných by pak bylo možno případně osvětlovat i v souvislosti s tím, že měli již jen podepsat pozměněný zápis z jednání zastupitelstva, avšak v takovém případě by bylo nutno zabývat se tím, zda to – opět bez zásadních pochybností – učinili úmyslně, resp. i zde je otázkou, kdo změnu provedl a kdo si tedy mohl být vědom toho, že podepisuje pozměněný zápis, resp. zda se na straně té které osoby, byť by byla za obsah zápisu odpovědná, nemůže jednat o nedbalost. Také s tím bude třeba se vypořádat.
20. V úvahu však připadá i jiná varianta skutkového děje, a totiž možnost, že se jednalo pouze a toliko o nevýhodnou transakci, v jejímž důsledku bylo město poškozeno a ten, kdo tuto transakci připravil, podepsal atd., porušil některou z povinností, kterou má při hospodaření s majetkem města. Jak to již bylo shora uvedeno, tomu prozatím nebyla věnována fakticky žádná pozornost, resp. okresní soud se z tohoto hlediska postavením obžalovaných vůbec nezabýval.
21. Tedy trestnost takového jednání by nemusela být primárně spojována s překročením pravomoci veřejného činitele (na tomto místě je třeba poznamenat, že objektivně k překročení pravomoci podepsáním uvedených listin dojít bez rozhodnutí zastupitelstva muselo, avšak prozatím není objasněna právě zmiňovaná subjektivní stránka takového jednání), ale pouze s tím, že ta která – odpovědná – osoba se při uvedené transakci nechovala k majetku města s péčí řádného hospodáře, nevyhodnotila okolnosti a rizika předmětné směny pozemku a právě v důsledku toho nedošlo k reálně možnému přírůstku majetkových hodnot poškozeného města v podobě značné škody. Samozřejmě by se muselo jednat o zákonem stanovenou či smluvně převzatou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek, která by musela být i ve výroku o vině náležitě popsána. Podle zákona č. 140/1961 Sb., tj. trestního zákona platného v době, kdy měl být skutek spáchán, by se mohlo jednat, pokud by byl dán na straně toho kterého obžalovaného nejméně nepřímý úmysl, o trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku s trestní sazbou od šesti měsíců do pěti let, který je nyní zakotven, z tohoto hlediska, ve stejném znění v § 220 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, tj. zákona č. 40/2009 Sb., se stejnou trestní sazbou, toliko s větší variabilitou v úvahu připadajících trestů. V takovém případě by bylo dáno z hlediska popisu skutku v zásadě totožné jednání, vyjma vyjádření znaku překročení pravomoci veřejného činitele, doplněné o popis toho, kdo porušil tu kterou povinnost a z čeho konkrétně vyplývá, a totožný následek (na tomto místě je možno předem upozornit na to, že si lze představit i to, že by v rozporu se zájmy na řádném hospodaření s majetkem města bylo i jen to, že se jednalo o směnu, neboť v případě prostého prodeje pozemků, by aktuální zisk města byl nepochybně výrazně vyšší, nic by nebránilo ani tomu, že by byl popis skutku v tomto ohledu upřesněn). Pouze pro úplnost je nutno uvést, že v případě obou zákonů je stanovena i stejná desetiletá promlčecí doba (jinak by tomu pochopitelně bylo v případě nedbalostní formy tohoto trestného činu, resp. přečinu, kdy by musel být současně naplněn znak hrubé nedbalosti).

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Špičková

22. Z uvedeného přehledu tedy jednoznačně vyplývá, že okresní soud dosud nevyřešil celou řadu otázek, věc nebyla náležitě objasněna hned v několika směrech, a proto byl napadený rozsudek nejen podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu zrušen, ale současně nemohl odvolací soud na takovém základě a v takovém rozsahu nahrazovat činnost soudu okresního. To mu ani při stávající právní úpravě postavení odvolacího soudu nepřísluší. Postupováno tak muselo být podle § 259 odst. 1 tr. řádu a věc vrácena soudu I. stupně.
23. Jeho úkolem bude, aby opakovaně a důsledně vyslechl svědkyně JUDr. Š[redacted] i její zaměstnankyni V[redacted] J[redacted], přičemž v této souvislosti se bude muset vypořádat s veškerými právními aspekty dotýkajícími se tvrzeného rozsahu povinnosti mlčenlivosti. Svědkyně by se měly vyjádřit k tomu, od koho příslušné podklady a s jakými pokyny získaly, s kým případně elektronicky komunikovaly a s kým byla sjednána definitivní podoba uvedených smluv. Dále by měl soud vyžádat od města podklady dotýkající se povinností a pracovní náplně obou obžalovaných, v případě S[redacted] pak i s přihlédnutím k příslušné právní úpravě nejméně zákonem č. 128/2000 Sb. o obcích. Z hlediska obhajoby především obžalovaného H[redacted] by měl postavit zcela na jisto, kdy a za jakých podmínek byl následně prodán pozemek směněný svědkem S[redacted]. Okresní soud pochopitelně může provádět i další dokazování nad rámec uvedeného, pokud to bude považovat za nezbytné pro své rozhodnutí (v úvahu připadá například i výslech dalších zastupitelů města). Ve všech uvedených směrech musí učinit objektivní zjištění na dostatečné důkazní úrovni, včetně toho, jakou výši škody tedy lze klást obžalovaným k tíži, od nichž se pak mohou odvíjet jeho závěry dotýkající se subjektivní stránky jednání toho kterého obžalovaného, a to v zásadě v intencích shora uvedeného, případně se zaměřením na to, jaké povinnosti obžalovaní při správě majetku města měli a v čem by tedy mohlo spočívat její porušení. Teprve pak se musí zaměřit na konkrétní aspekty významné pro posouzení věci po stránce právní. V tomto ohledu by se soud měl rovněž seznámit s veškerou v úvahu připadající a související judikaturu především Nejvyššího soudu ČR.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další opravný prostředek **přípustný**.

Praha 12. července 2018

JUDr. Eva Milcová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Špičková